

III.évi 14.levél.

8 oldal

Graz, 1950.VIII.15.

AMERIKA VERSENYFUTÁSA AZ IDŐVEL

Koreában még mindig tisztázatlan a helyzet - Az USA emberfeletti erőfeszítései - Melyik ország lesz a kommunisták következő áldozata - Mit tesz Európa saját védelmére? - Hangok az atombomba bevetése körül.

KOREÁBAN még minden lehetséges. Az is, hogy az amerikai ellenállás sikerrel jár, a Pusan körüli hidfő-állás megmarad, hogy későbbi offenzíva kiindulópontjául szolgálhas-son, de az is lehetséges, hogy egy amerikai "Dünkirchenné" romlik a helyzet. Ez esetben nemcsak súlyos presztizs-vesztésről volna szó, hanem még ennél is súlyosabb tényleges veszteségről, mondhatnánk: komoly katasztrófáról. A katonai helyzet teljesen áttekinthetetlen. Az amerikaiak már meglehetősen komoly erősítéseket vittek oda --vannak amerikai hírforrások, amelyek szerint jelenlegi fegyveres erejük felét!-- és mégsem boldogulnak az északiakkal! Ennek nem az az oka, hogy az amerikai katona rosszabb, mert ellenkezőleg: a kezdetben hatalmas túlerővel támadó ellenség-gel szemben egyenesen bámulatos önfeláldozással harcolt és azóta is: a hősiesség ragyogó példáit szolgáltatta. A fő baj ott van, hogy Koreába mindent, ugyyszólván az utolsó szöveget is a 8.000 km.-re fekvő USA-ból kell szállítani, s így nehéz tűzértségben és nehéz páncélosokban az amerikaiak erősen hátrányban vannak az ellenséggel szemben. Emellett az északiak kifogyhatatlan ember- és gépi anyaggal rendelkeznek - a hátuk mögött álló és könnyű utánpótlási lehetőségekkel

rendelkező Szovjet révén. Így azután a koreai küzdelem va óban nem más, mint kétségbeesett versenyfutás az idővel. A vörösök azért vetnek be a legembertelenebb módon újabb és újabb --nagyreszt most sorozott-- csapatokat, hogy a döntést még az előtt kieroőszakolják, mielőtt az amerikaiak teljesen feltölthetik haderejüket. Az amerikaiak meg kétségbeesetten védekeznek és huzzák az időt, hogy ne kelljen Koreát elhagyniuk, mielőtt erősítéseik beérkeznek.

AZOK AZ ERŐFESZÍTÉSEK, amiket az USA produkál, valóban emberfeletti! Képzeljük csak el: a koreai hábo u kitörésekor az USA teljesen készületlen volt! Mindent az elmúlt 6-7 hét alatt kellett előteremtenie. Hogy milyen óriási szervezési munkát jelent ez és hogy milyen mesterien oldották meg az amerikaiak, ahhoz elég annyit tudni, hogy normális körülmények között egy hajó-ut Japánig 3 hetet vesz igénybe. A mozgósítás, felszerelés és behajózás legalább ennyit és hol van még Japán Pusántól! Mégis, már az ötödik héten beérkezett az első, anyaországi divízió! Ezt annak köszönheték, hogy rendes szállító hajók helyett repgép-anyahajóval hozták azt át és a hajó 3 hét helyett 8 1/2 nap alatt /!/ tette meg az utat. Maga a szállítás olyan problémákat vet fel-szinre, amit csakis egy USA tud megoldani! Egyetlen páncélos hadosztály

átszállításához 250.000 tonna hajótérre, vagyis 25 10.000 tonnás szállítóhajóra van szükség! Egetlen katonára --fegyverneme szerint-- 5-12 t. hajótér esik, az utánpótlásról most nem beszélve! Azok a költségek pedig, amikre a vörös támadás kényszerítette most az USA-t, egyenesen fantasztikusak! Egetlen páncélos hadosztály felszerelésének költsége 100 millió dollár! /Hat évvel ezelőtt még 30 millió volt! / Ez a hadosztály 15.748 főből áll. 4 páncélos zászlóalj /3.010 fő/, 4 gépesített gyalogos zlj /4.000/, 4 nehéz táborig tüzér zlj /2.787/, 1 felderítő zlj /900/, 1 mérnökkari zlj /1.000/, 1 nehéz gyalogsági fegyverekkel felszerelt zlj /773/, 1 trén alakulat /1.958/, és a hadosztály törzs, amelyhez a híradó alakulat és a táborig csendőrség is tartozik /1.320/ alkotják. Azt hisszük, igen kevesünknek van tudomása arról, hogy mibe kerül egy-egy hadigép! Pl. egy B36 bombázó 4.7 millió dollár! Egy rakétavadász kb. 1 millió. Egy közepnehéz páncélos 120.000. Egy modern löveg 40.000. Mindez dollárban! Most már elképzelhetjük annak az okát is, hogy Európa miért maradt el ennyire a felfegyverkezésben! Hiányzik hozzá a dollár! Mindazonáltal a koreai események üdvös hatással voltak az általános nyugati helyzetre. Még hónapokkal ezelőtt is úgy nézett ki a helyzet, hogy hosszú évek mulnak el, míg Nyugat magára eszmél és megteszi a szükséges intézkedéseket hatékony védelmére. Korea azonban úgy hatott, mint egy atombomba; pillanatok alatt felrázta a nyugati politikusok és katonai körök idegeit. Most már azután gőzerővel folynak az önvédelmi intézkedések!

KULONOSAN azért, mert senki sem tudja, hogy melyik ország lesz a vörös támadókedv legközelebbi áldozata. Egy amerikai lap közöl ugyan egy nagyon érdekes térképet, amely állítólag az orosz vezérkar terveit tartalmazza. Eszerint Korea után Indokina, Burma és Formosa, mindezek után pedig Perzsia és Nyugat-Németország következik. Nem tudjuk, hogy autentikus-e ez térkép, de a fenti sorrend igen valószínűnek látszik. Kétségtelen, hogy a Szovjet a koreai harcok befejezése után Dél-Ázsia és Formosa meghódítására adja ki a parancsot. Ha Korea elesik, az ezzel kapcsolatos zürzavart, lelki depressziót okvetlenül ki fogja használni, ha pedig az amerikaiak maradnának felül, akkor kényszerítve lesz a koreai front tehermentesítésére máshol támadni. Am egy nagyszabású ázsiai háború, óriási kiterjedésű fronton, hatalmas haderőkkel szemben /Kinának 120 hadosztálya van fegyverben! / azt jelentené, hogy az USA-nak el kell ott véreznie, míg a Szovjet páholyból nézné az eseményeket. Éppen ezért azzal kell számolnunk, hogy mielőtt a kínaiak támadása --bármilyen irányban is, kivéve Tibetet-- megindul, az USA nem fogja tétlenül nézni a Szovjet imperIALIZMUS terveit, hanem lecsap magára a Szovjetre. Ezzel kapcsolatban --sajnos-- azt kell mondanunk, hogy egy ilyen háború az USA és a nyugateurópai államok nincsenek felkészülve! Legalább 30 teljesen korszerűen felszerelt gyalogos és 5-7 páncélos hadosztályra volna szükség a Szovjet elleni háború esetére, Nyugaton. Ennek a negyedrésze sincs meg. Ellenben van az USA-nak egy olyan fegyvere, amiben a Sz. még erősen elmaradt: az atombomba. Egyre sürűbben hangzik fel ezen fegyver bevetésének szükségessége. Igaz, hogy felelős államférfiak még a teljes elutasítás álláspontját képviselik, de olya hatalmas egyéniség, mint Churchill már felvetette ezt a kérdést, ha még burkolt formában is. Más lehetőség nincs is az USA számára. Ha most a legnagyobb eréllyel kezdi is felszerelni önmagát és nyugati szövetségeseit, ez legkevesebb 2-3 év! Márpedig a Sz. addig nem vár. Fokozatosan fogja a nyugatiakat a legsúlyosabb harcokba bonyolítani. Ha ezt a nyugatiak bevárják, akkor hosszú-hosszu évekig nem lesz reményük arra, hogy eredménnyel visszaüthessenek. Más szóval: meg kell előzniük a Szovjetet! És ezt csak atombombával tehetik. A LEGKÖZELEBBI HETEK, vagy hónapok eldöntik a világ sorát! Korea a próbakő! Reméljük --nemcsak a mi magyar érdekeink szempontjából, hanem-- az egész emberiség érdekében, hogy az USA nem fog habozni, ha elérkezik a döntés pillanata!

SZENT ISTVÁN

.....

az első magyar király napja megint elérkezett. Immár a hatodik az emigrációban. Minél többször virrad ránk, annál súlyosabban érezzük azokat a tanításokat, amiket István királytól, mint örök magyar örökséget, kapunk.

Valamikor, békeidőkben, Szent István napja az egész magyarságnak ragyogó öröm-ünnepe volt. Soha nem látott pompával, áhitattal, megrendült lélekkel vette körül a nemzet a szent király emlékét. A most bujdosó Szent Korona és a nagy király Jobbja fényt árasztottak és utat mutatnak az elkövetkező esztendőre. A nemzet apraja-nagyja egy volt abban, hogy megértse és befogadja azt a szellemet, ami szent királyunk művéből, ezer esztendő távlatán át is, felénk áradt. Szent István napja mindig a nemzeti-magáraeszmélés napja volt, de különösen az ma és itt! Otthon most a sir csöndje, a halál mozdulatlansága üli meg a lelkeket. Ezeréves hazánk nem ünnepelheti első királyának emlékét. Csak a templomokban száll az Eg felé a sóhaj, a soha ennyire nem időszerű hívás: Hol vagy István király, Téged magyar kíván!

Mi, bujdosó magyarok lelkünk egész sóvárgásával hívjuk szent királyunkat: jöjjön közénk, adjon erőt és biztatást és mutasson irányt bolyongásunkban. És főleg: világosítsa meg ennek az emigrációnak lelkét, hogy ne keresse többé a széthuzást, hagyjon fel az önmarcangolással, s egyesüljön lélekben a közös magyar célok érdekében. Soha annyira nem volt még szükség István király tetterejére, bölcseségére, állhatatosságára és keresztényi magyarságára, mint most. Az otthoniaknak és nekünk egyaránt.

Es éppen ezért soha nem fordult még a magyar nép annyira egyöntetűen annyira egybeforrva a nagy király felé: segítsen meg bennünket a maga örökké élő és ható szellemének és szívének erejével!

KÜLÖNÖS TORTÉNET

Ma a negyedik emeleti szobák mennyezetének befejezése után, jövök lefelé a lépcsőn, a harmadik és negyedik emelet között. Ekkor hirtelen, megdöbbenve, megálltam. Miért nevezem én ezt a most következő lépcsőt harmadiknak? Hiszen, alulról számítva valóban harmadik, miután a ház alulról kezdtük el építeni, s vére is ez a jellemző egy ház életében. A ház szempontjából egészen közönyös, hogy valaki felülről jön lefelé, vagy alulról megy fölfelé. Ő --már mint a ház-- üres óráiban nyilván alulról számítja a saját emeleteit, viszont az ember abban a helyzetben van, hogy tetszés szerint képes lefelé és fölfelé mozogni, nem úgy mint a tárgyak - miért alkalmazkodik hát mégis a tárgyak terminológiájához, miért veszi át a háznak önmagára vonatkozó kifejezéseit? Világos ugya is, hogy amikor lefelé jövök, az én utam szempontjából a negyedik emelet az első és az első emelet a negyedik.

De ha ez igaz, mint ahogy igaz, akkor mit jelent az, hogy "le" és mit jelent az, hogy "fel"? Zavaros kérdések nyílnak meg e gondolat nyomán: mélységek és magasságok.

Megállok a két emelet közt, mintha gyökeret vert volna a lábam. Éppen jön a pallér. Megállítom. - Allj meg, barátom, s mondd meg nekem, merre kell mennem ezen a lépcsőn fölfelé és merre lefelé, mert én elfelejtettem...

- Erre... erre visz lefelé az ut - mondja csodálkozva, természetesen németül.

De vajjon, biztos-e benne?

Az Ember utja felülről indul. De az Ut embere alulról kezdi.

Csak a ház nyugodt. Ő tudja, hol kezdődik és hol végződik az élete...

/J.P./

MISKA BÁCSI KERESZTELŐJE

Édesapám uradalmi cseléd korában együtt szolgált egy öreg béressel, aki világlátásban ökrökhöz volt szokva és mikor az uraság lőtartásra tért át, elvesztette lába alól a talajt. Ott ténfergett szegény a teher mellett, hordta a ganét, meg etette a malacokat, de csak úgy érezte magát, mint az elcsapott király. Oda vágott, ki a mezőre, a maga birodalmába...

Egyszer azután hivatást kapott. Egyik évben rettenetesen sok volt a veréb, s az ispán ur kirendelte Miska bácsit pásztornak a buza mellé. Ott kellett neki kerepelni egész nap. Nagyon büszke volt rá az öreg.

Nagyon szerettem vele elbeszélgetni. Ő volt az én első oktatóm az élet igazságai felől. Írást-olvasást nem igen értett, de bölcseséget szólt és tett. Egyszer azt mondja:

- No, fiam, viszem a csizmám a suszterhez megoperáltatni, mert úgy jártam vele, hogy vargát vetett. az idejétől ugyan még tarthatott volna, mert összevissza csak kétszer vót talpalva, eccör fejelve, no meg most utójjára boritva is vót, az igaz.

Néztem az öreget, s nóztem a kezében a szétnyílt csizmát. Akkor jöttem rá, hogy a magyar szegényember a világ legbámulatosabb embere. Valami csodálatos, valami érthetetlen magaslaton áll a szegényember: nem számít neki sem élet, sem halál, sem e világnak semmiféle földi javai, minden fölött humorizál. Mintha roppant erkölcsi, lelki, sőt vagyoni tőke is volna a háta mögött, valahogy. A nagygazda is tréfál, de az ő tréfája más. Olyan az, mint mikor valaki a hegy tetejéről néz le. A nagygazda nem bámul felfelé, úgy ül meg a maga birtokán, mint egy király, aki meg van nyugodva, hogy birodalma elérte a tökéletes határokat. Tökéletes lelki nyugalommal éli az életét, mintha rendíthetetlen volna a sorsa. A jóllakott ember önérzetével nézi a világot. De nem az övé az igazi humor, hanem a szegényemberé, akinek soha sincs meg a holnapra valója. Nincs egyebe, csak a kót keze, s annak a munkája. A jó Isten tudja, hogy él meg. Még a lakását is zsellérségbe bírja, más egy kis eresze sincs, egy széke sincs, amire le lehetne ülni. Nem is ül le nála az ember, csak megáll, s beszél.

- Hónap el lehet kezdeni a krumpli-kapálást - szól az ispán.

- Jó az Isten, jó időt adott rá, szépen virágozik, szépen köt - feleli rá. Nincs neki egy bokor krumplija sem, de azért úgy nőzi a mezőt, mintha mind ez a világ az övé volna.

Az embernek megáll az esze: honnan van ez a bölcsesség, ez a lázadás nélküli nyugalom? Hogy fejlődött ki ez az egyéniség?

Mint iskolás gyerek gyakran kikérdeztem Miska bácsit az élete sora felől. Kijártam hozzá a búzamező sarkába, s mikor a verébek engedték, mesélgetett az életéről. Egy kis részletet elmondok itt.

- Hát én meg úgy jártam köröszülővel - kezdte Miska bácsi -, hogy amikor rámkerült a sor, a bába, meg a körösztszülém ugyancsak szedegettek a konty alá valót. Osztán nem engem pakkoltak be a koszkendő alá, hanem a bátyámat, aki akkó esztendő vót. Mikó osztán ott álltak az Ur asztala előtt, a Pisti nagyon nehéznek bizonyut, váltig huzta lefele a karjukat, míg az öreg pap beszét. Mikó oszt főhajtják a kendőt, s a pap le akar önteni körösztvízzel, hát a bátyám is fölébredt, oszt elkezdett a pap szemibe vigyorogni. Dehát hogy faluhelyen a pap üsmeri a hiveit mind, csak aszongya: e még a tavalyi, hozzátok az ideit! Pisti osztán lelépett, s hazaszaladt. Mire odaértek az asszonyok, má ette is a görögdinnyét. Elvittek oszt engem is, de hogy a pap ne csóvájja fejit, hát vittek neki két akkora görögdinnyét, amilyent más nem látott - de a saját földjéről. Dehát ez is szivesség vót, hogy bevitték neki, no nem? - tette hozzá csalafintán Miska bácsi.

EGY NYUGATI "CSENDŐR"-NYOMTATVÁNY MARGÓJÁRA

Nemrégiben jelent meg egy "csendőrök" által kiadott nyomtatvány mellékleteként "A hamis kis kakas" címmel, valami különös műfajú fogalmazvány, ami utszóli hangjánál fogva inkább illenék a budapesti "Szabad Nép" hasábjaira. Nem volt --és nincs is-- szándékunk sem magával az aszott-szemlelmisségi írásgyakorlattal, sem annak tartalmával vitába szállni, mert az az álláspontunk, hogy még a komoly és tisztességes elvi polémiákat is --ha azok éket verhetnek közénk-- jobb időkre kell halasztanunk, a személyi benyálazásoktól pedig utálattal kell elfordulnunk. Olyan sok, felháborodott hangú levelet kaptunk azonban legkülönbözőbb rendfokozatu bajtársainktól, hogy ezekre a tisztességes, igazi, nem csak "uniformis-csendőrökre" való tekintettel, egyikőjük levelét, amely szinte összefoglalóan tükrözi vissza az állásfoglalók véleményét, az alábbiakban közreadjuk. A magunk részéről egyébként minden polémiát feleslegesnek és magának az össz-csendőrségnek szempontjából károsnak tartunk. "A kutya ugart, a karaván halad."

"Kedves Bajtársak!

Nem tudom, kezetekbe került-e az "1. sz. rendes körlevél" melléklete, amely egy, "A hamis kis kakas" című, közönséges és átlátszó célu támadást intéz a gráci M. Csó K., illetőleg annak irányítója ellen?

Megvallom, először megdöbbenett ez a közlemény, amely tartalmilag a leghitványabb rágalmaktól és ferditésektől hemzseg, tónusa pedig annyira moszkvai, hogy máig sem tudom elképzelni, miként jelenhetett meg egy csendőr körlevél hasábjain.

Később azonban lecsillapodtam, mert rájöttem arra, hogy ez a cikk - visszafelé sült el! Ahogy nálam, nyilván más tisztességes gondolkodásu bajtársaknál is pont az ellenkező hatást váltotta ki, mint amit mocskolódo szerzője remélt.

Szeretném, ha a B-L direkt felhivná a bajtársak figyelmét arra, hogy olvassák el minél többen "A hamis kis kakast", és lássák, hogy -sajnos- lözöttünk is vannak, akik az egyenruhával együtt mást is levetköztek és koriátoltságukban az Ötödik Hadoszlop sztáhanovistáivá váltak. Mert ugyan kinek szerezhetne nagyobb örömet egy eddig általánosan becsült csó-tisztnek, vagy csó-csoportosulásnak ilyen bolseviki izü megrágalmazása, mint maguknak a bolsevikieknek?

Ezúton kérjük a cikkirót, írjon csak sok hasonló művet és általuk könnyítse meg munkánkat, hogy -ha majd egyszer Isten haza segít bennünket- ne minékünk kelljen beszélni órála, beszéljenek inkább halhatatlan művei - hü tükrei magasröptü erkölcsi felfogásának!

A bajtársakat pedig arra kérem, hasonlitsák csak össze az ilyenfajta "irodalmi" termékeket a mi szerény B-L-vel, amely soha senkit személyében meg nem bántott, nem rombolni akar, hanem építeni! Üzlet pedig annyi va benne, hogy nagyon gazdagok akarunk lenni: nemes, fennkölt gondolkodásban, önfeláldozó bajtársiasságban, egymás megbecsülésében!"

Aláírás.

"EGY KIS SZELLEMI TORNA" c. felhívásunkra európai bajtársainktól számos választ és érdemes hozzászólást kaptunk. Nem úgy azonban a tengeren túliaktól! Pedig milyen érdekes volna tudni: hogy van felszerelve pl. a new yerki rendőr, a kanadai csendőr, stb?! Miként teljesítik ott a közlekedési, bűnügyi szolgálatot, stb. Ha valaki olvasott egy újabb, érdekes bűnügy kiderítéséről: miként, milyen eszközök, eljárások felhasználásával derítették azt ki? Milyen tantárgyakat tanítanak a kanadai, vagy akár a francia, spanyol, stb. csó-iskolában? Milyen a közbiztonsági híradó, vagy közlekedési szolgálat a nagy világvárosokban? - Kérdéseink célja az, hogy minél többet tanuljunk kényszerü külföldi tartózkodásunk idején és ezt legkönnyebben úgy érhetjük el, ha bajtársaink beszámólnak a különböző országokban elért tapasztalataikról!

ÉS MOST HALLANI FOGJÁK...

Egy amerikai városkában történt, nyugaton. Átlagos amerikai család a világszenzáció kiinduló pontja. Szerény, rendezett körülmények közt élő család, ahol az apa korán reggel munkába megy, s ahol a feleség igazi, hűséges élettársként dolgozik kis otthonában.

Egyik este együttül a család, azaz: a feleség a másik szobában hallgatja a rádiót. Este 8.30 van. Néhány perccel később beronan az asszony a férjéhez és félig hitetlenül, félig aléltan rebegi, hogy a rádión hallotta Isten szavát... Pont félkilenckor, amikor a rádió bemondója a mikrofon elé állt, hogy bevezesse a műsor következő számát, mondván: "És most hallani fogják...", egy különösen lágyan csengő hang fejezte be a mondatot: "...Isten hangját!" És szólt az Isten az Emberhez. Azt is mondotta, hogy másnap, pontosan 8.30-kor ismét meg fog szólalni, hogy beszéljen az Emberrel, ki eltávolodott tőle...

A városka majd minden házában hallották a különös hangot a rádión. Másnap, mikor megint megszólalt, összedugták fejüket az emberek. Hitetlenkedtek. Azt hitték, hogy valami nagyszabású reklámról van szó, valami üzleti trükkéről. Harmadik este megint megszólalt a hang, az emberek gonoszságáról, önzéséről beszélt. Azokról, akik egymás ellen törnek, akik ezzel elfordultak az Ő tanításaitól.

Akkor már hetek óta tartó szárazság kizozta a földet, a derült ég nem ígért esőt. "Nem hiszitek - kérdezte a Hang- hogy Én beszélek hozzátok? Csodát kartok látni tőlem, hogy higgyetek? Ime, megnyitom az ég csatornáit!" És ebben a pillanatban hatalmas, frissítő eső zudult alá az égből!

Futótüzként terjedt el nem csak Amerikában, hanem a világ minden részében is a hír, hogy nap-nap után, este 8.30-kor Isten szól a rádión az emberiséghez. Este 8.30-kor a világ összes rádióállomásai leálltak, s a bemondó megilletődve jelentette be: És most hallani fogják... és a egész világon megszólalt az Isten hangja...

Hat napon át beszélt az Ur az emberhez. Kérte őket, hogy legyenek jók, Isten hasonmásai. Szeressék egymást, mint önmagukat. Ne azt keressék, ami egymástól elválaszt, hanem amit becsülhetnek és szerethetnek egymásban.

Elérkezett a hetedik nap. A templomok zsufolásig megteltek hívókkal, akik Isten földi otthonában akarták hallani este 8.30-kor az Ur hangját.

A kis városka temploma is telve van. Közeledik az esti 8.30-as adás ideje. Senki nem rebben, senki nem mozdul, még a lélekzetet is visszafojtja a hatalmas tömeg. Nyolc óra harminc perc...! Mélységes csend, a várakozás, az idegfojtó várakozás lélekzettelen csendje...

De a hetedik napon nem szólalt meg az Ur hangja...

A várakozás terhes pillanatait megszakítja a lelkes: "Emberek, hivesim - mondta-, az Ur szólott hozzánk hat napon át. Az Ur, aki hat nap alatt teremtette a földet és a hetedik nap megpihent. Ma van a hetedik nap. És az Ur pihen..."

És Isten hangja nem szólt többé a rádión keresztül az emberiséghez. De minden nap, minden órában megszólalt a sziv hullámhosszain. Minden történésben, minden szóban, minden betűben, a nyíló virágban, az élettelen dolgokban, mindenütt ott van Ő és hallatja a hangját...

És a szeretetre, békességre vágyó Ember hallja ezt a hangot és igyekszik befogadni az Ő lel ébe. Akár magányosan kóborol a sarki tájak fagyában, vagy a sivatagok izzásában, akár otthon ül, békés asztalái körül, akár Isten házában hallgatja az Igét...

Mindnyájan halljuk Isten szavát, mert akarjuk hallani, hogy nyomorú sorsunkba belelopjuk általa a megnyugvás és a biztonság isteni érzését...

HOGYAN IS VOLT AZ RÉGEN?

/Folytatás./

A nyomozásnak tervszerűen kell történnie. Tervszerűtlen, kapkodó nyomozás csak véletlen eredményekre vezethet. Ezért kívánatos, hogy a nyomozást végző csendőr, mihelyt elegendő adat áll rendelkezésre, a bűncselekmény egész lefolyását végig gondolja. Ha ebbe az elgondolásba az időközben kiderített adatok valamelyike nem illik bele, olyan újabb elgondolást kell keresnie, amelybe a már megállapított összes körülmények beilleszkeszhetnek.

A csendőrnek a bűncselekmény elkövetési módjára vagy a tettes kilétére nézve indok nélkül vagy nem kellően átgondolt indokok alapján elharmarkodott véleményt alkotnia nem szabad. Különösen kerülendő hiba az, ha a csendőr másnak -pl. a sértettnek- ilyen véleményét bírálat nélkül elfogadja, vagy, ha a nyomozás során arra törekszik, hogy saját véleményének támogatására adatokat szerezzen, vagy hogy az általa gyanúsított egyén bűnösségét mindenáron bebizonyítsa, mert mire ezen véleménynek helyt nem álló volta kiderül, a helytelen irányban való nyomozás által okozott idővesztés a további nyomozást rendszerint igen megnehezíti. Ezért a nyomozást szükség esetében egyszerre több irányban és esetleg több gyanúsított ellen is lehet folytatni. Fontosabb esetekben ugyanannak a bűncselekménynek nyomozására egyszerre több járórt is lehet vezényelni, ezeknek azonban különböző irányban -különböző gyanúsítottak ellen- közös irányítás mellett, de egymástól függetlenül kell nyomozniuk.

A csendőrnek a nyomozás megtervezésében és tervének kivitelében igen leleményesnek kell lennie. Leleményesség alatt a nyomozónak azt a képességét értjük, hogy akár végső céljának -a bűncselekmény kiderítésének- akár pedig ennek érdekében kitűzött közbeeső céljainak előrészére, mindig olyan -megengedett- közvetlen vagy közvetett módot és eljárást találjon, amely a csendőr szándékának elárulása nélkül biztosítja a kívánt cél elérését.

A leleményesség mellett a csendőrnek gyors felfogásra és elhatározásra is szüksége van, hogy a nyomozás alatt váratlanul felmerülő minden eseménynek, fordulatnak, vagy körülménynek a nyomozás szempontjából való fontosságát azonnal felismerje, azt értékesíteni tudja és -ha kell- pillanatok alatt is rájőjön arra, hogy az adott helyzetben mit kell tennie.

A gyanúsítottaknak és a tanuknak kikérdezésénél a csendőrnek nagyfokú emberismeretre van szüksége. A kikérdezett egyén képességeit, jellemtulajdonságait, hibáit, gyengéit, esetleg rejtett célját stb. már rövid kikérdezés után fel kell ismernie és ki kell használnia. A kellő emberismeret a kikérdezést igen megkönnyíti és a csendőrt a kikérdezettel szemben hamarosan fölényhez juttatja.

A gyanúsított, a tanuk vagy mások által előadott minden, még olyan jelentéktelen adatnak is, amely a nyomozás menetére befolyással lehet, vagy amelynek alapján a csendőr val mit tenni szándékszik és amelynek helytálló volta a csendőr előtt nem kétségtelen, alaposan járjon utána és azt csak akkor fogadja el valónak, ha valósága kétséget kizáró módon bebizonyult. Valótlan adatoknak valókként elfogadása az egész nyomozást helytelen irányba terelheti.

Tapasztalati tény, hogy a bűncselekmény kiderítése az elkövetés utáni 1-2 napon belül a legkönnyebb, egyrészt, mert nyomai akkor még többnyire megvannak, másrészt mert a történetekre a sértett és a tanuk még élénken emlékeznek s ennél fogva bemondásaikban kevésbé tévednek. Ezért a csendőrnek arra kell törekednie, hogy a bűncselekmény tudomásulvétele után a helyszínen lehetően azonnal megjelenjék, a nyomozást azonnal megkezdje, hogy már az első nyomozás sikerrel járjon. Minél több idő mulik el a bűncselekmény elkövetésétől, annál több nehézséggel kell a csendőrnek a nyomozás során megküzdenie. /A beérkezett hozzászólásokat a tárgykör lezárása után közöljük, ill. azokra akkor reflektálunk!/

Ez uton köszönjük és nyugtázzuk az Ön által küldött.....hozzájárulást!

TÜZKÁROSULT BAJTÁRSÁK MEGSEGÍTÉSE. F. évi 11. számunkban a "Segítsünk tuzkárosult bajtársainkon" c. alatt meghirdetett kérésünkre Franciaországi, valamint Ausztriai cső-bajtársaink bajtársi együvőtartozandóságuknak és önzetlen segítőkészségüknek példamutató jelét adták. Ezuton mondunk köszönetet mindazon bajtársainknak --elsősorban a Franciaországi Nord-csoportnak, ahonnan különösen komoly adományokat kaptunk-- akik adományaikat szerkesztőségünk címére eljuttatták. Szerkesztőségünk a Spittal/Drau-i /Ausztria/ tuzkárosult bajtársainknak az alábbi adományokat továbbította. Pénzbeli adomány: 100 Sch., Ruhafélék: 1 drb. férfi meleging, 1 drb. barna férfi kabát, 1 drb. barna férfi nadrág, 1 drb. kék szoknya, 1 drb. világos női pullover, 1 drb. fekete szvetter, 1 drb. kockás szoknya, 1 drb. kék munkásing, 1 drb. fekete férfi kabát, 1 drb. barna férfi kabát, 1 drb. fekete rakott szoknya, 1 drb. piros pullover, 2 drb. gyermekruha, 1 drb. szürkés felöltő és 3 pár zokni. - További adományok beküldéséről több helyről kaptunk értesítést.

CSENDŐR-GYEREK SZÜLETETT! Cs. Gy. cső-bajtárs /Forbach, Franciaország/ feleségének fiugyermeke született. Szívből gratulálunk és mind a "kis csendőrnek", mind édesanyjának jó egészséget és sok boldogságot kívánunk!

CIMÜNK!!!! Cimünk változatlanul az, ami eddig is volt: Geidorfgürtel 49. Kérjük tehát mind a postai, mind pedig a pénz-küldeményeket ezen régi címünkre küldeni. Címváltozás esetén új címünkről minden bajtársunkat kiértesítjük.

TENGERENTULI OLVASÓINKAT kérjük, hogy gondoljanak a Bajtársi-Levél nehez helyzetére és küldjék be mielőbb hozzájárulásukat! A jobb kereseti viszonyok között élő tengerentuliaktól méltán várhatja a bajtársak közössége, hogy támogatják a közös ügyet! Amennyiben valaki nem kívánja a B-L-et olvasni, írja ezt meg, hogy legalább a felesleges portóköltséggel ne terhelje lapunkat!

BELGIUMI, FRANCIAORSZÁGI BAJTÁRSÁK! Szakképzett, bányaiskolai bizonyítvánnyal is rendelkező szénbányász bajtársunk munkát keres Belgiumban, vagy Fr. országban. Vele van felesége és két fiugyermeke is /1 1/2 éves és 3 hónapos/. Bányákban dolgozó bajtársainkat kérjük, hogy szerezzék nek részére munkavállalási engedélyt és juttassák el címére: Zámbo Imre Salzburg/Parsch D.P. Lager, Bar. 7/3.

KIVÁNDOROLNI SZÁNDÉKOZÓK, VALAMINT MÁR KIVÁNDOROLTAK FIGYELMÉBE! Ajánljuk ANGOL-MAGYAR és MAGYAR-ANGOL SZÓTÁRAINKAT /kiejtéssel, rövid nyelvtani összefoglalóval együtt!/. Mindenki részére nélkülözhetetlen, aki ki akar vándorolni, mert az onnan érkező levelek tanúsága szerint a boldogulásnak legnagyobb akadálya a nyelvtudás hiánya! Megrendelhető szerkesztőségünkben a pénz előzetes beküldése, vagy utánvét mellett /ez utóbbi esetben a portót felszámítjuk/. Ára 18 - 18 Sch. Ne késlekedjék!

M A N U S K R I P T - K É Z I R A T - SAJÁT SOKSZOROSÍTÁS! ADRESSE -
CIMÜNK: UNGARISCHE KAMERADSCHAFT, GRAZ, GEIDORFGÜRTEL 49. Austria.

Abs: UNGARISCHE KAMERADSCHAFT, GRAZ, GEIDORFGÜRTEL 49. Ung. Bar. Austria

DRUCKSACHE!

An Herrn/Frau

Dr. Rektor Béla
Salzburg.
Aigen-Algener Str. 69.

